

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ „ „
Negyedévre 2 „ „ „
Egy órára 1 „ „ „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetéseik alkú szerint jutányos áron nyelnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

Egyesüljete!

Debreczen, jan. 20.

(R. A.) Tegnap tartotta meg a debreczeni függetlenségi és 48-as párt rendes közgyűlését, melyen megnyilatkozott, formát öltött amaz óhajlás, mely minden, igaz magyar ember szívét eddig áthatotta.

A közgyűlés lefolyása lélekemelő és ünnepélyes volt, méltó a debreczeni függetlenségi és 48-as párthoz, mely mindig a zászlóvivője volt ama nagy nemzeti ideáknak, melyeket a halhatlan vezér, Kossuth Lajos hirdetett.

A határozat kifejezte ama régi régi óhajlást, hogy elvégre hát szakadjon vége a pártviszálynak, mely nemcsak az erőket bontja meg, hanem gyengíti a függetlenségi, választó polgárság erkölcsi erejét is.

Ha ez elvi alap ugyanaz, hát mért is késik az egyesülés, mert hiszen semmi értelme sincsen annak, hogy ugyanegy zászlót követő párt képviselői két pártkörben legyenek.

Az elvi alap világos, félre nem érthető, másképpen nem magyarázható, s ki nem vihető, mint ez igazi szabadelvűséggel, s a valódi függetlenségi törekvések sem ismernek más utat, mint azt, a melyet magyar nemzet halhatatlan vezére talált.

Csakis úgy vivhatjuk ki eszméink diadalát, ha azon az uton haladunk.

Aki nem azon az uton halad, azt úgy kell tekintenünk, s ugys tekintjük, mintha a zászlót elhagyta volna, mintha elveit feladva elpártolt volna tőlünk.

A függetlenségi párt választó közönsége nem lehet tovább ily kétséges helyzetben; a homályban nem akar tapogatózni, hanem tisztán akar látni: tudni akarja, hogy kik követik a kibontott zászlót, s tudni akarja, hogy kiknek adja a mandátumot.

Ezt méltán el is várhatja a választó közönség, sőt méltán követeli is.

A debreczeni függetlenségi és 48-as párt tagjai tegnap ily értelemben hozták meg határozatukat, mely a milyen fontos és szükséges, éppen olyan hazafias és alkalmi is.

A tegnapi táviratok szerint ugyanis a fuzió bevezetett tény.

A 67-es alapon álló pártok egyesülnek, hogy a kiegyezést újra megkötéssék Ausztriával, s újabb tíz esztendőre kiszolgáltassák hazánkat neki.

Beláthatatlan, súlyos következményei lennének tehát a viszálykodásnak, mely teljes erejével dul a függetlenségi párt képviselői közt, s szétforgácsolja

azon erőket, melyek, ha együtt vannak, számbelileg is, de különösen erkölcsileg méltóképen fejezik ki a magyar nemzet közvéleményét az országgházban.

A viszálykodás annyira elfoglalja s lekötve tartja az erőket, hogy a közös ellenség ellen nem fordulhatnak teljes erővel, s az könnyű diadalt vívhatna ki felettünk, ha most hirtelen elrendelné a választásokat.

A szépen fejlődött, számban, tekintélyben egyaránt megerősödött függetlenségi pártot tíz esztendővel visszavetné a 67-es alapon egyesült kormánypárt.

Ezért szükséges az egyesülés, melyet nem lehet tovább halasztania, mivel az átkos viszálykodást máris érzi az ország függetlenségi választó polgársága. Nagyon rossz benyomást tett reá különben is az egyesülés halogatása, mely elkedvetleníti a választó polgárságot.

Számot kell vetnünk magunkkal s a következményekkel. Tegye szívére a kezét mindenki, s határozzon úgy a hogy szíve sugálja. Vegyék fontolóra a képviselő urak, hogy mit tesznek, midőn az egyesülés mellett, vagy ellen határoznak.

A függetlenségi törekvés csak egy utat ismer s az ország is csak egy elvet, egy zászlót követ, s midőn a választó közönség mandátummal tisztelte meg a képviselő urakat, ugyan egy alapon állt, ugyanazon az alapon áll ma is.

Az országgyűlési függetlenségi párt kelté szakadhatott, de a választó közönség nem, az egy maradt, s ezután is az marad.

A mi választóinkat nem érintik a személyes ellentétek, melyeket nem ismer. Egy cél lebeg csak előtte, az ország függetlenségének kivívása. Ezt pedig csak egyetértéssel érhető el. Tudja érzi ezt mindenki.

Elég szomorú jelenség az, hogy az egyesülés, melyre a hajlandóság is megvan, még mindig késik egy néhány képviselő személyes intrikája miatt. De hiszszük, hogy most már nem késhet sokáig, mert elvégre is a személyes ügyek csak személyeké s nem pedig az országé.

Mikor a haza veszályban forgott s az ellenségek minden oldalról megtámadták, egygyé tudott lenni a magyar, s félre téve a személyes gyűlölködést, viszálykodást, egyesült erővel fordult az ellenség ellen.

Most is veszályban a haza függetlensége; a 67-es alapon álló pártok egyesültek, hogy annál nagyobb erővel támadhassák meg a függetlenségi pártot. Ha azt nem akarják, hogy a választá-

son, mely már nagyon közeli, vereséget szenvedjünk, úgy egyesülni kell a függetlenségi és 48-as párt két árnyalatának.

Ünnepi esztendő előtt állunk, haladásunkat, műveltségünket, szeretetünket nemzeti nagyságunkat akarjuk bemutatni a világ minden részéből ide sereglett, idegeneknek. Fejlesztésünket, önállósági törekvésünket is meg akarjuk mutatni, nehogy azt bihessék rólunk, hogy feladtuk volna a harcot, hogy a bitófákkal megfélemlíthettek volna bennünket, s hogy a világosi árulás felegyverletélt volt. A pillanat ünnepélyes és elhatározó; egy másik ezredév előtt vagyunk, s nem tudjuk még, hogy ez számunkra mit hozand.

Diadalt, vagy...

Nem, nem... csak diadal lehet az. Meg is érdemli ezt a sokat szenvedett s az önállóságért századokon keresztül vitézül küzdő, s a babéért vért áldozó nemzet. Jutalma csakis a diadal lehet.

És most a függetlenségi párt törekvéseinek sikerét kicsinyes torzalkodások gátolják. Ennek véget kell szakítani; mint egy fájdalmas sohajtás buzdítás, kérés, olyképpen hangzik a debreczeni függetlenségi párt tegnapi, önmagához méltó, egyhangu harározata:

— Egyesüljete!

Nagy napja volt tegnap a függetlenségi pártnak; tegnap tartotta ugyanis rendes közgyűlését, melyen az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt egyesülése érdekében fontos határozatot hozott.

A függetlenségi körben már délután egy órakor rendkívüli élénkség uralkodott; a függetlenségi párt vezérférfiai nagy lelkesedéssel tárgyalták a hozandó határozatot.

Két óra után ült össze a nagy választmány, mely egyhangu lelkesedéssel fogadta el a határozati, javaslatot, s az apróbb ügyeket intézte el.

Ezután közvetlenül megkezdődött a függetlenségi párt közgyűlése, melyet Rigó Ferencz pártelnök a nagyszámban megjelent párttagok lelkes eljenzése közben nyitott meg.

A függetlenségi kör terméinek minden zuga megtelt függetlenségi polgárokkal, a kik nagy érdeklődéssel viseltettek a fontos ügy iránt.

Jelen voltak: Rigó Ferencz, Kertész János, dr. Gulyás István, dr. Kocsár Gábor, Juhász Ignác, B. Nagy János, Kertész Mihály, Keszei József, Alföldi Nagy Gábor, Ósz Mihály, Erdei Ferencz, Kulcsár Gábor, Szőke Ferencz, Balogh István, Kovács Ferencz, Kecskés István, Pongó Lajos, L. Nagy Balint, Nagy Imre, Mézáros János, Kun János, Szöllősi Sándor, Szalontai István, Szűcs József, Szabó Dániel, Nagy János, Bodnár István, Nagy Ferencz, Péntek Sándor, Ötvös János, Kanizsay Endre,

Poroszlay Károly, Gál József, Herczeg János, Horváth József, Kertész Imre, Kerékgyártó János, Ókrós József, Kovács Lajos, Kálmán Endre, Szabó Miklós, Pálffy Ferencz, Uszó István, Faragó István, Rácz Gábor, Horkay Lajos, Faragó István, az utcai elnökök, az eljárók és a függetlenségi polgárság számos tagja.

Rigó Ferencz pártelnök szívélyesen üdvözi a nagyszámban megjelent párttagokat, kéri a pártjegyzőt, hogy olvassa föl a nagyválasztmány határozatát; egyúttal kéri a párttagokat, hogy meghallgatva azokat, eszmét cseréljék, hozzászólói, indítványozni sziveskedjenek.

Dr. Gulyás István jelenti, hogy Várady Ferencz intéző bizottsági tag elhunytával helye megüresedett, ugyiszintén Kovács József a független régi párt régi tagjának lemondása folytán a II. kerület utcaelnöki tisztisége és Kósa Barna távozásával a pártjegyzői tisztiség.

A függetlenségi párt közgyűlése erre a nagyválasztmánnyal együtt egyhangulag a legmélyebb részvételt jegyzőkönyvíleg fejezi ki Várady Ferencz elhunytá felett.

Kertész János alelnök ajánlatára Harangi Sándort választották meg egyhangulag a megüresedett intéző bizottsági tagságra; a párt pénztárnoka pedig szintén egyhangu választás folytán Pongó Lajos lett.

A megüresedett pártjegyzői állásra egyhangu lelkesedéssel dr. Gulyás István főiskolai tanárt választották meg, ki meghatótan mondtott köszönetet, s igéri, hogy a menyire hivatali állása engedi, a debreczeni függetlenségi pártnak mindig a legbuzgóbb, leghívebb tagja lesz és a legnagyobb odaadással, ragaszkodással szolgálja a pártot.

Kovács József II. kerületi elnök lemondását nem fogadják el, s elnök indítványára egy három tagu deputációt. Kertész M. Erdélyi Ferencz, Juhász Ignác párttagok személyében küldenek hozzá, azzal a megbízatással, hogy kövessenek el minden lehető arra nézve, hogy Kovács Józsefet lemondásának visszavonására, illetőleg méltóképpen s közmegelegedésre betöltött tisztének tovább való viselésére bírják.

Addig is míg a kiküldöttek visszatérnek, az elnök felfüggesztette az ülést.

Ekkor egy megható lélekemelő jelenet következett, mely arról tesz tanuságot, hogy a debreczeni polgárság milyen hazaszerető, s hogy minden alkalmat megragad, hogy ezt külsőleg is nyilvánítsa. Néhány pillanatnyi csend után egy dal hangzott a tágas termekbe, egy dal, mely a szívek mélyéből fakadt:

Isten áld meg a magyart . . .

És az egész gyűlés áhitattal énekelt.

Oyan kedves, olyan megható, olyan lélekemelő volt e jelenet, hogy szinte sirni szeretet volna az ember örömeiben. Ez a lelkesedés, ez a lepton-nyomon nyilvánuló haza szeretet, s a szabadság utáni rajongás csillogóan jele bizalmat kelt a jövőre nézve bátorságot önt a küzdők szívébe, hitet a kétérdésbe. Meglett férfiak, galambosz agastyánok énekeltek a nemzet eme imáját áhitattal, csillogó szemekkel. A függetlenségi kör terme mintha templommá változott volna, olyan ünnepélyes volt a hangulat. Igen, templommá változott, a szabadság templomává.

Felőrai várakozás után visszatértek a kiküldöttek, kiknek nevében Juhász Ignác számolt be a szomorú eredménnyel, ugyanis Kovács József daczára annak, hogy a kiküldöttek minden lehető elkövettek, hogy elhatározásának megmésztására bírják, ragaszkodott lemondásához, mit sajnálattal vett tudomásul a közgyűlés, mivel közmegelegedésre lelkiismeretesen töltötte be tisztét. Helyére Juhász Ignácot választották meg egyhangulag, ki elfogadva a megválasztást melegen köszönetet mond érte.

Dr. Gulyás István erre felolvasta a határozati javaslatot, mely a gyűlés köztetszéssel találkozott.

A határozati javaslatok, melyek a már sajtó alatt vannak, szösz szerint a következők:

Tisztelt elvtársak!

Hazánk átlépte a második ezredév küszöbét s nemzeti létünk nagy ünnepét megünnepeztük mindenféle szép külsőségekkel. Az ünnep fényében épen csak az az eszme kezd homályosulni, a mely ezer esztendő harcaiban Magyarországot a földön megtartotta: állami függetlenségünk eszméje.

Méltók-e hát az ünnepelel elődökhöz a nemzet amaz ünneplő fia, kik egy új ezredév alapvető gondolatainak a lemondást választották?

Pedig a lemondás diadala fog bekövetkezni, ha azok serege, kik az elmúlt ezerév legdrágább kincsének visszavivására küldettek a csatatérre, fegyvereiket egymás ellen fordítják s a közös ellenségnek könnyű győzedelmet engednek magok fölött.

Ti tudjátok, szeretett elvtársak, velünk együtt, mennyi önfeláldozásra, mennyi odaadásra, kitartásra van szükség az ország választóknélében, hogy pártunkat a hatalom tulkapásaival szemben fenntarthassuk. A mi becsületes törekvéseinket azonban megsibbasztja az a viszály, mely az általunk választott országgyűlési képviselők táborát ketté választotta. Megtörténhetett az, hogy a mi felett mi közöttünk választók között nincs nézeteltérés: pártunknak az 1848-iki democraticus szabadság, elveim fölépülő független Magyarország eszméjét magában foglaló programja, ellentétes taktikai magyarázat tárgyává tététt azok által, a kiket ezen egységes megoszthatatlan program alapján választottunk meg képviselőinkké.

A taktikának az eszmék tiszta küzdelmébe való bevittele aztán megszülte szakadást és most azt látjuk, hogy a szándékosan tagított rézt a legjobbak lelkes buzgósa, a legnemesebbek hűsége sem képes betölteni többé, annyira, hogy mikor már mind a két párt köréle határozták: — hogy elvált a két párt, s nem forogván fenn egyesülnek: az egyesülésből még sincs semmi s mi annyira sanyaruság között együtt maradt választók ámulva látjuk, hogy képviselőink az önmaguk által közönsnek, azonosnak kijelentett program alapján nem képesek egyesülni.

Ámulva látjuk a viszály uralmának állandósítását és megdöbbenéssel lessük a politikai eseményeknek minden pillanatban bevezethető varatlan fordulását.

A 67-es kormánypart lékejobbot szorít a 67-es ellenzékkel. Az ezredéves ünnepélyek békes lefolyásának ürügye alatt biztosítják az újabb kiegyezést. S míg az állami függetlenség ellensége egymással kibékülve fordulnak egy oldalról ellenünk, a jog-egyenlőség és nemzeti haladás sötét táborá, a bíboros és aranygyapjas néppárt a másik oldalról tör pártunk ellen. S ebben a helyzetben ér majd bennünk n bármikor elrendelhető választások küzdelme, a melynek közepette egymással meghasonlásban, van-e még jogunk gyarapodást remélnünk?

Ezek után kell-e még hosszasan bizonyítgatnunk, hogy a függetlenségi és 48-as párt érdeke sürgősen és elodázhatatlanul követeli a két országgyűlési pártkör egyesítését? Kell-e még hathatósabban indokolnunk pártunk országgyűlési képviselői előtt azt az elutasíthatatlan kívánságunkat, hogy vessenek véget választóik kínos helyzetének!! Kell-e a veszély közelségére még világosabban rámutatnunk? Azt hisszük, hogy a kísérletezések, ideje lejárt és az ország függetlenségi és 48-as parti választói joggal elvárhatják immár az országos párt helyzetének végleges tisztázását.

»Mi debreczeni függetlenségi és 48-as párt a mind jzbban elhatalmasodó zavart összedugott kezekkel tovább nem nézhetjük s azért mai közgyűlésünk a következő határozatot hozta:

•miután a függetlenségi és 48-as párt országgyűlési képviselők mindkét pártkörre kijelentette, hogy

közöttük a párt programját érintő elvi eltérés nincs.

itt az ideje, hogy a két pártkör egy országos pártban egyesüljenek.

Ha az egyesülésnek elvi akadályai nincsenek, döntsön az alkotmányosság elve, mely szerint a kisebbségnek a többség előtt meghajolni kötelessége.

Elvárjuk ennél fogva, hogy a hazánk és elveink érdekében elodázhatatlan egyesülés halasztás nélkül végrehajtsanak.

Midőn nektek ezen határozatunkat ezenel megküldjük, egyszermiud oly czébből, hogy pártunk az egyesülés érdekében most már az országban mindenütt együttesen emelje fel szavát, kérünk benneteket, szeretett elvtársak, hogy határozatunkhoz való csatlakozásokat ti is nyilvános gyűléseiken kijelentve elhatározásokat, mint mi, ti is megfelelő alakban terjesszék fel az országgyűlési és 48-as párt mindkét köréhez, kérvén öket, hogy teendő intézkedésekkel adjanak módot, hogy az ország választóközönsége a bekövetkezendő választások előtt végre tisztában lehessen mostani képviselőinek pártállásával.

Kelt a debreczeni függetlenségi és 48-as párt 1896. jan. 19-én tartott közgyűléséből.

Hazafias tisztelettel:

Dr. Gulyás István

Rigó Ferencz

pártjegyző.

pártelnök.

A jelen voltak helyeslése és éljenzése gyakran félbeszakította a határozati javaslat felolvasását, melyet szünni nem akaró egyhangu lelkesedéssel tett magáévá közgyűlés.

Dr. Gulyás István ekkor Debreczen város I. kerületének szeretett képviselőjének küldendő üdvözlő átiratot a közgyűlés lelkes éljenzése közben olvasta fel, mely szerint Debreczen város függetlenségi és 48-as partja bizalmat szavaz szeretett képviselőjének azon faradozásáért, melylyel az országgyűlési függetlenségi párt egyesítése körül faradozott s bizalmát fejezi ki iránta, hogy egyesülés érdekében ezentul is minden lehető elkövet. Eddigi működéséért köszönetet szavaz.

A határozat közlésevel dr. Gulyás István pártjegyzőt bizta meg a közgyűlés.

Rigó Ferencz pártelnök köszönetet mond a közgyűlésnek s kéri a magyarok lstenét, hogy engedje az egyesülés érdekében hozott határozat érvényesülését, s tiszta szívéből óhajtáná, hogy a függetlenségi elvek ott fenn diadala jutva a kettészakadt pártot egyesítsék. Ez óhaj teljesülése volna igazán ünnep s méltó eredménye a mai határozatnak. Miután pedig a közgyűlésnek több tárgya nem volt, elnök a gyűlést bezárja.

A lelkes éljenzés sehogy sem akart csillapodni az elnök szavai után midőn is hirtelen felszakadt a szívekből másodsor az imának is heillő himnus, melyet az egész gyűlés állva énekelt.

Hazádnak rendületlenül . . .

Majd lassan elhalt az ének s a polgárok szívben-lélekben tul emelkedve a profán világ látkörén oszlottak szét.

Iparosaink az önálló vámterület mellett.

Debreczen, január 19.

A debreczeni iparosok nagy számmal gyűltek tegnap délután a városháza nagy termében egybe, hogy megnyilatkozzanak ök is engedve a fővárosi összes iparosteletekből alakult 50 tagu központi bizottság felhívásának vajjon óhajtják-e a Magyarország és Ausztria között fennálló vám es kereskedelmi szerződés újabb tíz évre való megkötését.

És a debreczeni iparosok méltó határozatot hoztak önmagukhoz. Egyhangulag minden ellenvetés nélkül az önálló vámterület felállításá mellett döntöttek.

Lelkesedéssel járult hozzá az előterjesztett határozati javaslatához a debreczeni iparosok jelenvolt impozáns tömege, s lelkesedéssel hallgatta végig Stern Győző ajánló beszédét, melyet a határozati javaslat mellett tartott.

Az iparosok nagy gyűléséről tudósítók a következőkben számol be:

Serly Ede az iparos-kör elnöke örömmel üdvözlö a nagy számmal mintegy 500 főnyi megjelent iparosokat s a gyűlést megnyitotta jelent ki. Jelenti ezután, hogy az iparos-kör választmánya f. hó 11-én tartott ülésében a fővárosi összes ipartestületekből alakult 50 tagú központi bizottság felhívására, foglalkozott az azu kérdéssel, hogy vajjon a Magyarország és Ausztria között fennálló vám és kereskedelmi szerződés újabb tíz évre való megkötését óhajtja-e vagy nem. Erre nézve egy konkrét határozatot hozott a választmány, melyet az az iparosok nagy gyűlése elé terjesztetni rendelt, minthogy Debreczenben ipartestület nincsen. Azért hívták tehát egybe a gyűlést, hogy a debreczeni iparosok is fejtsék ki a maguk álláspontját e fontos ügyben mely határozattól várhatják aztán iparunk föllendülését.

Majd elkérte a gyűlést, hogy a tanácskozási vezetésére magának elnököt és titkárt válasszon.

Vetessy Béla ajánlatára elnökké egyhangulag Serly Edet, titkárrá pedig Vántsa Györgyöt választják.

Ezután felolvasta Vántsa György az iparos-kör e tárgyban, hozott határozati javaslatát, melyet a következőkben közlünk:

Határozati javaslat.

az önálló vámterület tárgyában.

Az iparos-kör 1896. január hó 11-én tartott választmányi gyűlése a székesfővárosi összes ipartestületek kebeléből alakult 50 tagú központi bizottságának felhívására beható tárgyalás után egyhangulag az önálló vámterület felállítását mellett foglalt állást és e tárgyban a következő határozati javaslatot terjeszti a helybeli összes iparosok nagy gyűlése elé elfogadás végett:

1. Mondja ki a nagy gyűlés, hogy az önálló vámterület felállítását nemzetgazdaságunk föllendítése, megerősítése és fejlesztése érdekében mulhatatlanul szükségesnek tartja.
2. Mondja ki a nagy gyűlés, hogy az önálló vámterület felállítását a már teljes hanyatlásnak indult kisipar fentartására és fejlesztése céljából, mint hathatós eszközt annak, hogy kisiparunk azon színvonalra emelhető legyen, melyre haladó korunk igényei megkívánják, okvetlenül szükségesnek tartja.
3. Nagy iparunkat, mely az osztrák nagy ipar hatása alatt áll, egyedül csak az önálló vámterület oldhatja fel a fejlődését és megerősödését akadályozó osztrák nagy ipar hatalma alól.
4. Miután a közös vámterület mellett iparunk nemcsak nem fejlődött, sőt igen sok oly jövedelmező iparág, mely ezeknek adott a multban biztos kényerűt — megemmisült, miután kormányunk azon jóakaratu törekvései, melyek a kis és nagy iparunk megmentésére irányultak, mint példánakokáért a szövetkezetek, árucarnokok, állami szubvenziók stb. az osztrák ipar nyomásával szemben nem érvényesülhettek; miután az osztrák ipar dominálja az egész kereskedelmünket az ő előre haladott nagy iparával, minek a közös vámterület órási előnyököt biztosít a mi rovásunkra, mondja ki a nagy gyűlés, hogy az ipar és kereskedelem számára a világpiac megnyitása céljából, melyel együtt járna a nyereségtermelésünknek is a világpiacra leendő, érdekeinknek megfelelő értékesíthetése is, az önálló vámterület felállítását mulhatatlanul szükségesnek tartja.

5. Végezetre mondja ki a nagy gyűlés nemzetgazdaságunk minden tényezőinek megerősítése és fellendítése céljából azon intenciókban, melyek bizonyos kedvezmények kiadásai a közös vámterület fentartását akarják továbbra is megtartani, nem lát

elég garanciát, hazai viszonyaink biztosítására, amiért is mulhatatlanul a gyökeres átalakítást óhajtja, a mi csak az önálló vámterület felállításával érhető el.

Vántsa György
iparoskör titkára.

A határozati javaslat felolvasása után a választmány megbízásából Stern Győző helybeli nagyiparos tartotta meg igazán remek ajánló beszédét mely egész terjedelmében körülbelül így hangzik:

Tisztelt nagy gyűlés!

Az iparoskör választmányának kitüntető megbízásából nekem jutott szerepül az imént felolvasott és a t. gyűlésnek elfogadásra ajánlott határozati javaslatnak rövid indoklása, azonban mindennek előtt ki kell jeentem, hogy a kérdéssel összefüggő állam-politikai és pénzügyi viszonyokat mellőzve, csak a közgazdasági és ezen érdekek körében is, főleg iparágazati szempontokat óhajtok érinteni, és noha közgazdasági epületünket ép úgy hordják a mezőgazdaság és ezen kereskedelem és ipari tevékeny oszlopai és ezen kereseti tényezők egymással kölcsönhatásukban képezik hazánknak ős erejét és anyagi erőforrását, azért főleg az ipari érdekek köré, melyet ezen gyűlés-keretbe illesztendőnek találók és a vám és kereskedelmi szerződésnek ezen vonalról való megbírálása képezi feladatomat.

Ha visszatekintünk az első vámszerződés idejére a mai viszonyokkal szemben lényeges átalakulásokat tapasztalunk, akkor a szabad kereskedelem úde áramlata lengte át a continies összes államait, és így a javaknak minden korlátozás nélküli forgalma és az áru beszerzés a szükséglethez simuló szabadossága az ausztriával való szerződési állapotot tükrözővé tette. Buzánkat és összes terményünket vámentesen vagy legalább is alig számbavehető vámmal irányíthatjuk bárhova, az iparcikket pedig onnan vettük ahol az áralakulás legelőnyösebbnek mutatkozott.

Mióta azonban a világi irányzat a védvámrendszert megalkotta, és tetet öltött az államok gazdasági körülzárólása, a szövetséges ausztriának valóságos gyarmatává, gyárossai-uk pedig prédájává lettünk, mert a külföldi gyártmányok magas védvámok által eltorlasztolva kénytelenek vagyunk 400 milliónyi különböző ipartermékeket a védvámokkal megdrágított árakon vásárolni, mely vámok mint gazdasági sarcc vagy enyhábban kifejezve mint sejtett ádok az osztrák iparosoknak zsebébe vándorolnak.

És vajon mit kaptunk ezen statisztikai adatok szerint 60—80 millióig kitévő áldozati val szemben egy a szerény fejlődésünket gátló és irigykedő szomszédot, anyagilag azonban, semmit, mert ausztria a kü földről gabona behozatalra nem szorul és így bennünket meg nem védhet, azonniers terményekre pedig melyekre gyárának szüksége van, mint gyapju, fonal, len, bőrök faanyagok, vám mentesen hozza be, holott és itt rejlik a sérelem ezen cikkekkel, módjában lenne a mi termelésünket is kellőleg megvédeni.

Az 1882/16 és 1886/25 t. cz. ben megalapított vámok újabb emelkedést hoztak az osztrák ipar nagy örémere, úgy hogy most már a legközelebb eső külföldi izleses és jutányos. angol-francia és német gyártmányok teljesen kizorítottván, ma csaknem kizárólag silányabb osztrák cikkekért kell garasainkat adni.

Igy nőit a védvámoktól dédelgetett osztrák ipar számbau gazdaságban oly okos hatalommal a melylyel zsenge fejlődés sel és élet halál harcrot vivó iparnak versenyezni nem képes, és vámrendszerünk hézagossága mellett egy jobb jövőre való kilátást onan is remélhetünk.

Hiszen még a nyegyvenes években meglehető virágzásnak indult indrustriánk melyek közül csak a textil ipart emlitem teljesen elhanyagoltak és a szántó-vető gondosságával elvetett ipari magvak a közös vámos talaj terméketlen földjén elpusztultak.

Holott azelőtt képesek voltunk szükségleteink java részét itthon fedezni, és volt olyan korszak hol bünszámra ment, idegen gyártmá-

nyokat fogyasztani mindenki szívében hordozta.

F r a a k l l n mondását, hogy inkább foltozott ruhában járjunk míg majdan képesek leszünk itthon készített szövetekben ékeskedni, most a százszorta fokozottabb fogyasztás mellett, ia szigorubblét fentartási viszonyok között az osztrák ipar tengerébe gyül nehéz keresményünk virrendszeré.

Mert azok kik a jelenlegi magyar ipar fejlődéséről és bámulatos haladásáról beszélnek, — csak Potemkin festett falvait mutogatják és támogatják az osztrák ipartestületek allatomos politikáját, hogy iparunkat agyba-föbe dicsérve, annak nagyszerűségét magasztalva, minél nagyobb előnyöket csikarhassanak ki a gentleman magyartól, ki bőségesen osztja aranyait évtizedek óta a kedves szomszédnak!

Ezen szemfényvesztő manipuláción nyugszik azután a reánk eső quota aránytalan felemelésének jámbor és erősen hangoztatott óhajtása.

Hiszen még olyan tényekért is felelősségre vonnak bennünket, hogy szerény igényű ipartermékeinknek a kiszállításoknál bizonyos fölényt biztosítunk, hogy tarifánkat felhasználjuk a kivijel könnyítésére.

Az állami kedvezményeknek pedig csodával határos eredményt tulajdonítván, úgy állítják oda mindezen körülményeket, mintha a termelési viszony már megfordult volna és mi fenyegetjük invasioval Ausztriát iparcikkeinkkel.

De az ilyen allatomos a valóval ellenkező hangok bennünket meg nem tántoríthatnak és tudatunkat meg nem zavarhatják, hogy közös vámterület mellett létkeességünk és fejlődésünk feen nem állhat.

Az ausztriai iparegylet adatokat hoz fel, hogy mily lendület uralkodik nálunk, kimutatja fokozott adóképességünket, a növekvő földteréket; többek közt felemíti, hogy 50 év óta pénzintézetünk száma 11 ről 1485-re emelkedett. Valóban imponáló ez a szám, mert természetesen a szent habakuk és sáruzsorahegyi takarékpénztárak is bele vannak érve, az ő 12 percentes kamattfelszámításokkal.

De azt a jó iparegylet bálesen elhallgatta hogy az osztrák ipar 1885—1890-ig 2500 gőz géppel 150000 lóerővel és 100000 munkás kézzel szaporodott és azóta bizonyára ugyanoly arányokban ha csak szűkölez nem emelkedtek ezen minden ezrével erősebben bizonyító számadatok.

Viszont ha tekintetbe vesszük, országunk megáldott természeti fekvését, mely pazarul van ellátva azon kellekkel, melyek egy széles erős, izmos ipar alap feltételeit képezik; ha ezen szerencsés körülményhez fűzzük népünk józanságát, tanulmányosságát és ügyességét, mely tényezők ugyszólván predestinálnak bennünket egy nagy ipar államává való fejlődésre, egyvük a keleti iparfogyasztó országokhoz való szomszedságunkat, valóban nem találunk más okot, hogy industrialis nagyságunk be nem érlelődött, mint a negyedszázados gyámság, melyet Ausztria felettünk gyakorol!

Mit tehetünk tehát az ausztriai — millióink által megzmosodott — és törlesztett berendezésekkel dolgozó iparral szemben, holott mi még mindig a kezdet nehézségeivel küzködve — drága kamatos pénzekre szorulunk?

Ilyen viszonyok között élnünk kell az 1867-iki kiegyezési törvény által biztosított jogunkkal, mely bölcs előrelátásában csak a politikai részt kívánta biztosítani, míg annak gazdasági részét a viszonyokhoz mérten, megváltoztatandónak engedi, hogy mint két különálló jogi állam, a vámszerződést felmondjuk és az önálló vámterület életbeéptetését előkészítsük, mint egyedüli és radikális eszközt a mostani nemcsak iparunkra, de egész közgazdaságunkra válságos helyzet megszüntetésének.

Felsorolhatnám itt még számtalan baját Ausztriával való gazdasági egyességünknek, mint a fogyasztási adók bennünket milliókkal károsító rendszerét, a vám restitutio igazságtalanságát, az állategészségügyi conventiót, a külföldi consu látások nem a magyar érdekek-

nek megfelelő szervezését stb. stb., de mint már bevezetőleg volt szerencsém kijelenteni ezen köztudomású tények részletezését nem tekintem ezen gyűlés keretébe valónak és csak azon aggályok eloszlatására, hogy mi fog történni nyerstermelésünkkel, ha Ausztria retorsióképpen magát tőlünk teljesen elzárna, megnyugvással kijelenthetem, hogy azon külföldi államok, melyek képesek háboruba elegyedni tisztán gazdasági kérdésekből kifolyólag — és vajjon mi másra vezethetők a jelenlegi dúló afrikai zavarok vissza — megfogja nekünk a legnagyobb kedvezményeket terményeinkre adni, ha iparcikkeiket befogadjuk.

Ha pedig szükségesnek találjuk azokat iparunk bizonyos mérvű védelmére vámokkal sújtani, a vámkülönbség nem az osztrák gyárosok zsebébe, hanem saját államunk pénztárába fog befolyani.

Állampénztarunk duzzadságából pedig a közterhek könnyítését és számtalan gazdaságunkra fontos intézményeket tudunk támogatni és életbeléptetni.

A közterhek — melyek már a türethetlenségig növekedtek — sehol sem viselteknek oly heroikus megadással, mint nálunk, és ezen körülménynek — nem pedig egy helyes gazdasági politikának — köszönhetjük pénzügyi egyensúlyunkat.

Azonban a mai válságos viszonyok alatt görnyedezve, nem akarunk továbbra is az osztrák gyárosnak — ipari prémiumot adni és vele mintegy megjutalmazni romlásunknak okozóját.

Mindezek után teljes meggyőződésből ajánlom a t. gyűlésnek az előterjesztett határozati javaslatnak elfogadását, és él benne azon tudat, hogyha edes hazánk gazdasági függetlenségét eléri, anyagi szerveit saját testének erőgyűjtésére fordítja életnedvét pedig semmiféle mesterséges utakon el nem vezetik, be fog következni egy jobb kornak és kell, hogy egy lombos virágzó ipar és vele együtt az ország boldogulása eredményeztesse.

Lelekes eljenzés és tapsvihar fogadta Stern Győző nagyhatással előadott ajánló beszédét melynek elhangzása után Serly Ede elnök fölteszi a kérdést, hogy a debreczeni iparosok elfogadják-e az előterjesztett határozati javaslatot, vagy nem?

— Elfogadjuk, elfogadjuk, hangzott mindenfelől, minden ember ajkáról.

Az elnök tehát kimondta a határozatot, hogy Magyarország iparának fellendülése, gazdasági fejlődésére egyedül csak az önnálló vámterület felállításával lehet számítani, minelfogva egyhangulag az Ausztriával fennálló vámközösség további megszüntetését pártolja.

Elhatározták, hogy e határozatukról a m. kir. Miniszteriumot, a debreczeni kereskedelmi zs. iparkamara utjára, és a budapesti központi bizottságot értesíteni fogják, debreczen sz. kir. város hatóságához pedig hozzájárulás végett meg fogják küldeni.

A gyűlés Stern Győzőnek köszönet mondván a buzgó közreműködésért, délután 1/2 órákor véget ért.

Az Emke közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, január 19.

Az Erdélyi magyar közművelődési egyesület debreczeni fiókja tegnap délelőtt fél tizenegy órákor a városháza nagytermében gróf Dégenfeld József főispán elnökle alatt közgyűlést tartott.

A közgyűlés igen rövid ideig tartott s egyetlen tárgyat az évenként tartani szokott tisztújítás kepezte.

Gróf Dégenfeld József főispán a közgyűlés megnyitása után felhívta a szép számban megjelent tagokat a tisztújítás eszközlésére.

A közgyűlés közfelkiáltással, egyhangulag újra megválasztja ez évre is a volt elnökséget, a tisztkart, az igazgatóságot és a választmányt.

Elnöklő főispán ezután köszönetet mondott a közgyűlésnek az újra megválasztottak nevében s ezután a közgyűlést berekesztettel.

A közgyűlési tagok az elnök életésére oszlottak szélllyel.

Ujdonságok.

Uralkodók találkozása. A német császári pár február havában csakugyan megtesszi középtengeri utazását s meg fogja látogatni az akkor Cap-St-Martinban időző uralkodókat, továbbá az orosz trónörökös Nizában.

* **Teljes tanácsülés.** Ma délelőtt tizenegy órákor a városháza nagy termében, gróf Dégenfeld József főispán elnökle alatt eljenz tanácsülés volt, a melyen a folyó hó 29-én tartandó városi bizottsági közgyűlés tárgysorozatát állították össze.

* **Jegyzőválasztás Samsonban.** A Debreczenhez felóra járásra fekvő Samsonban Ferenczy Elek főszolgabíró elnökle alatt szombaton délelőtt tartották meg a Kovács Károly helyére a főjegyzőválaszt. Tizenkét pályázó közül Ethey János ottományi jegyzőt választották meg egyhangulag.

Eljegyzések. Ifju Dr. Mitrovics Gyula folyó hó 11-én jegyezte el Maklár Pap Ilonka kisasszonyt Sárospatakon. — Legányi Jenő a kassai Legányi Samu és fia czég beltagja folyó hó 18-án jegyezte el szűk családi körben Szikszay Lajos helybeli építész-mérnök kedves és bájos leányát Vilma kisasszonyt.

* **Fa-deputátum kérdése.** Debreczen város közgyűlése a fa-deputátum árát önként az eddigi 9 frt helyett 6 frt krra szállította le, miáltal a hazipénztár költségvetésében tizenegyezer forintnyi hiány áll be. Ennek pótlására a városi közgyűlés a legelőadót jelölte ki, de a miniszteri leirat ezt nem hagyta helyben. A véleményezésre fölhívott jog- és pénzügyi bizottságnak a fölött kellett javaslatot hoznia szombaton tartott ülésében hogy a két alternatíva közül melyet ajánlja elfogadásra. Balkányi Miklós dr. a fakomzetenzia árának visszaállítása mellett szólt fel. Ha aztán ehhez ragaszkodnék a bizottság többsége, akkor 5 százalékos pótdó behozását hozhatná javaslatba. Márk Endre ezzel szemben más álláspontra helyezkedik és azt indítványozza, hogy a közgyűlés által megállapított 6 frt 62 kros árt változatlanul hagyják meg s a költségvetésben e miatt mutatkozó hiányt pótdóval pótolják. És pedig ne oly módon, mint Balkányi proponálta, hanem biztos alapon. A főszámvevő az állami egyenes adókról készítsen részletes kimutatást és a tizenegyezer forint pótlására szükséges pótdót ennek arányában számítsa ki egy-egy adó forint után. Szabó József főszámvevő mindenben hozzájárul Márk Endre indítványához; ide konkludál Lengyel Imre felszólalása is. A bizottság tehát javaslatilag kimondta, hogy a fa-deputátum ára 6 frt 62 marad s a hiány kiegészítésére pótdó lenne kivetendő.

* **A kiállítási bizottság ülése.** Az ezredévi kiállítási bizottság ma délután három órákor tartotta meg a városháza nagytanács-termében, a szombatról közbejött akadályok miatt elhalasztott ülését. A kiállítási bizottság Perczel belügyminiszter legújabbán, a

diszbandérium ügyében, küldött rendeletét veszi tárgyalás alá és most már meg fogja bővebben állapítani a módokat, hogy Debreczen sz. kir. város törvényhatósága az ő felsége előtt elvonuló hódoló diszmenetben minél fényesebb részt vehessen.

* **Schöfer Nándor temetése.** Az elhunyt kegyes jöltező, Schäfer Nándor temetése tegnap, vasárnap d. u. 1/2, 3 órákor ment végbe az elhunyt piac-utca 2140 sz. a. levő házatól. A gyászoló család vizsgálatására, fájalmak enyhítésére nagy számú közönség jelent meg, hogy azt, ki életében oly sok jót tett, kikisérjék utolsó útjára. A végtiszességre az elhunyt jó ismerősein. jó barátain kívül nagy számú, előkelő közönség jelent meg. Ott láttuk képviselve az ág. ev. egyház presbyteriumát; megjelentek továbbá Kiss Áron ev. ref. püspök, gr. Dégenfeld főispán, Görgey Vince honvédeztáros stb. A temetési szertartást Zelenka Pál tiszai ág. ev. püspök, miskolci lelkész, Materny Imre satoralja-ujhelyi és Materny Lajos debr. ág. ev. lelkészek vezették. Először a debreczeni városi dalárda énekelt meghatóan szép gyászdalokat, azután a háznál Zelenka püspök tartott gyönyörű szép predikációt. A jöltező életét ecsetelte ékes szavakkal s beszéde alatt nem volt szem, mely ne könnyezett volna. Azután megindult a gyászenet a Kossuth-utcai ev. ref. temetőbe, hol az áldott porait örök nyugalomra helyezték. A sírnál újra a városi dalárda adott elő gyászdalokat, majd Materny Lajos és Materny Imre lelkészek mondták el a búcsuzató imákat. Nyugodjék a más hazába költözött, békevel! — Vettük a következő sorokat: Köszönetnyilvánítás. Mindazon ismerőseink, jó barátaink, a nagy közönség, valamint a városi dalárda m. t. tagjai, kik felejtethetetlen jó férjem gyászszertartásán való megjelenésükkel és részvétükkel fájalmamat enyhíteni igyekeztek, fogadják ezúton legmélyebb köszönetemet. Debreczen, 1896. jan. 20. Ö. Schäfer Nándorné.

* **Elkészt költségvetés.** A belügyminiszter több ízben megsürgette Debreczen város hatóságát, hogy a költségvetést terjeszse fel, de a többszöri megsürgetés dacára is csak elkésve ment fel a miniszteriumhoz. — Ebből kifolyólag a belügyminiszter leirt Debreczen város közönségéhez, hogy sürgős vizsgálatot indítson meg a késedelmezés miatt; deríttesse ki, hogy kiket terhel a felelősség és az eredményről hozza fölterjesztést tegyen. A jog és pénzügyi bizottság szombaton tartott ülésében erre nézve azt a javaslatot hozta, hogy a tanács hívasék fela vizsgálat sürgős megindítása iránt s még a márcziusi közgyűlést megelőzőleg terjessze hozza jelentését.

Malatság H.-Szoboszlón. A hajdu-szoboszlói kaszinó a Bika vendéglő nagytermében 1896. február hó 8-án, saját pénztárát javára zártkörű táncvizigalmat rendez. Kovács Gyula elnök, Kossovich László alelnök, Kiss György jegyző, Bor János pénztárnok, Pénztáros István ellenőr. Borók Gyula, ifj. Borbély Samu, Cséke Miklós, Czeglédy József, Dellinger István, Elefánt Tál, Erdős Lajos, Elek Sándor, Fehér Sándor, Feltóthy László, Fogtúy János, ifj. Grósz Lajos, Ilyés Károly, Kovács Ferencz, Kürthy János, Kremán Leuchtmann Áron, Malatinszky Kálmán, Mónus Gyula Neuman József, Rácz Béla, Radó Ferencz, Szabó Antal, Szabó Lajos, Szécsi Miklós, Szentandrassy Árpád, Soltész Elemér, Urlich Jenő, Werner Gyula rendező bizottsági tagok. Belépti díj személyenként 1 frt. Család-jegy 2.50 kr. Kezdeté 7 órákor. Felülízetések köszönettel fogadhatnók és hirlapilag nyugtáztatnak.

* **Veres-kereszt bál.** A magyar szentkorona országai Veres-Kereszt egyletének nyíregyházi választmánya fele részben saját pénztárát, fele részben pedig a helybeli jótékony négyzeti árvaház javára 1896. évi február 8-án a Korona szálla termében zártkörű bált rendez, az elnökség: Sztárek Ferencz, egy. elnök, Kállay Andrásné egy. elnöknő, Somogyi Gyula

egy. gazd...
Jósa Andr...
Gyula elnö...
Ifj. Bodnár...
taros, dr. K...
tagok: Bar...
Bunyitay E...
nagy, Brok...
hadnagy, D...
bach Zsigm...
Sándor. G...
hadnagz, g...
Groak La...
Emil, Jarm...
Kállay Tar...
nis Geza, I...
Király Józ...
bassy Béla...
bassy Sánd...
hadnagy, i...
isz helyett...
Majthényi...
Pauer Vilh...
hadnagy, I...
vath-Thold...
hadnagy, I...
Kalmán, d...
Dezso, Si...
Schmidt S...
Szikszay C...
dr. Szpók...
László, Tó...
Gza, Vay...
Kalmán, d...
hadnagy, I...
pályozó 29...
fizelek k...
nyugtáztat...

Spir

bulakot...
előkelő k...
ka diszter...
közönség...
kik oly b...
hez, hogy...
talmazta...
masodik...
veszek és...
ló mutav...
dekesebb...
geralt me...
dező nem...
Ajánljuk...
lódó köző...
----- * M...
a zágrábi...
természet...
Kasnjai...
tett el. Q...
nőknél, h...
okát. Krsn...
mire Quic...
Krsnjai...
megparan...
qu-rezt. Q...
asztalon...
e j e h...
Quiquere...
ban igen...
Quiquere...
bab. Krsn...

* **T...**
betegség...
február...
ezimű ver...
tött társa...
czal együ...
személver...
13 hajdu...
Zambó J...
dete 7 ó...
kik a vad...
legkésőbb...
gében (N...
jegyeket

* **F...**
szédság...
cset'ensé...

egy. gazd., Kertész Bertalan egy. titkár, dr. Jósza András egy. főorvos. Balbizottság: Péchy Gyula elnök, Krautl Ljubomir százados alelnök, Ifj. Bodnár István alelnök, Kovács Győző pénztáros, dr. Korányi Endre jegyző. Bizottság tagok: Barzó Mihály, Bilwin József főhadnagy, Bunyitay Béla, Burger Pál, Brodszky Jenő hadnagy, Brokes Jenő hadnagy, Csizsár István hadnagy, Deme Kálmán, Desselly Béla, Engelbach Zsigmond hadnagy, Eötvös Dezső, Fráter Sándor, Geduly Henrik, Gyömörey Sándor hadnagy, gr. Gorcey-Languyon Pál főhadnagy, Grok Lajos, Gyuricskó Ferencz, dr. Haas Emil, Jármay László, Jármay Zoltán, Kállay E. Kállay Tamás, Kállay Zoltán, Klár Sámu, Koronis Géza, Kovács Sándor, Koczogh József, ifj. Király József, Keresztes Arthúr hadnagy, Kubassy Béla, Kralovszky Gyula százados, Kubassy Sándor tiszthelyettes, Lüble Lajos főhadnagy, ifj. Lukács Ödön, Liptay György tiszthelyettes, Maurer László, Mikecz István, Majthényi János hadnagy, Nádosy Dezső Pauer Vilmos, Petrács, György, Péchy Sándor hadnagy, Prok György, Gr. Petrichovich-Horvath-Tholdy Rudolf főhadnagy, Piskor Róbert hadnagy, Piskor Andor tiszthelyettes, Sável Kálmán, haznagya, Simitska Andre, Sovány Dezső, Smák János, Simon Béla hadnagy, Schmidt Sándor hadnagy, Szöllösy Miklós, dr. Szikszay György, dr. Szabó Imre, Szeszich B. dr. Szopko Dezső, Sztompák Jenő, Szmrecsányi László, Török László, Ujalussy Zoltán, Vay Géza, Vay Zoltán, Werner László, Zimmermann Kálmán, dr. Zinner Samu. Belépő-jegy: Csakadjegy 10 korona. Személyjegy 4 korona. Nagy páholy 20 korona. Kis páholy 16 korona. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak s hirtalilag nyugtáztatnak. Kezdeté 9 órakor.

Spiritista előadások. Home s Fey bámulatos mutatványait megnézni tegnap este előkelő közönséggel telt meg zsúfolásig a Bika diszterme, s valóban megis érdemelték a közönség jóindulatu pártfogását a művészek kik oly bámulatos produkciókat vittek véghez, hogy a közönség folyton tapsviharral jutalmazta őket. Ma este fél 8 órakor tartják második és utolsó vendégszereplésüket a művészek és es alkalommal a hypnózis alapló mutatványikat mutatják be. Ez sokkalta érdekesebb, mert a kérdező tárgyát a szuperalt medium akkor is megnevezi ha a kérdező nem mutatja azt, vagy rejtve tartja. — Ajánljuk az előadást a hypnózis iránt érdeklődő közönség figyelmébe.

*** Merénylet Zágrábban.** Quiquerez dr. a zágrábi egyetem német lektora, kit kényes természetű okokból állásától felfüggesztettek Krsnjavi osztályfőnök ellen merényletet követett el. Quiquerez megjelent Krsnjavi osztályfőnökkel, hogy megkérdezze tőle a felfüggesztés okát. Krsnjavi szemére vetette neki életmódját, mire Quiquerez megsértette az osztályfőnököt Krsnjavi osztályfőnök erre a szolgát hívta és megparancsolta neki, hogy távolítsa el Quiquerez-t. Quiquerez ennek hallatára fogta az asztalon lévő tentatortót és az osztályfőnök e j e h e z vágta, a ki könnyen megsértült. Quiquerez-t letartóztatták. Az esetről Zágrábban igen sokat beszélnek. Azt tartják, hogy Quiquerez nincs egészen beszámítható állapotban Krsnjavi iránt általános a részvét.

*** Társas vacsora.** A helybeli munkás betegsegélyző pénztár igazgatósága 1896 évi február hó 29-én, szombaton, a »Korona« című vendéglő termében táncszal egybekötött társas vacsorát rendez. Vacsora ára táncszal együtt 1 frt. Vacsora nélkül, a tánczra személynként 40 kr. A vacsorát felszolgálja 13 hajadon polgár leány. A vacsora-estélyen Zambó József és társa zenekara működik. Kezdeté 7 órakor. Figyelmeztetnek a t. tagtársak, kik a vacsorában részt venni óhajtanak, hogy legkésőbb február hó 15-ig a pénztár helyiségében (N.-Csapó-u. 362.) jelentkezzenek, a hol jegyeket is válthatnak a tánczra.

*** Furfangos vadászat.** A Heves szomszédságában levő Vezekény községben szerencsés eség történt tegnapelőtt. Egy Molnár János

nevű 14 é. fiu — apja távollétében játékosan kezdett egy puskával. Meglátta a macskát és elhatározta, hogy lelövi. Ráfogta a puskát, de nem lőtt, mert a macska futkosott ideoda s nem tudta célba venni. Egyszerre aztán felugrott a macska a fiuak a lőcán alvó, anyjához és ott meghuzódott. Molnár János megfélekedezvén arról, hogy anyja is ott van, odalépett és a golyó átfurta az alvó asszony lábát. Az alvó asszony oly súlyosan megsebesült, hogy ma reggel meghalt. A fiut, ki megszökött keresi a csendőrség.

*** Nyomor.** Téli idején lépten-nyomon szemünkbe ötlök a nagy város nyomora. Rongyokba burkolt, átfázott gyermekek; vékony kabátban didergő férfiak és asszonyok húzódnak meg a kapualjakban, a sétatereken, a nyíl ános hivatalok előtermeiben. De ez az ingyenlakás csak napközben kielégítő. Éjjel azután összebuynak ezek a szegény nyomorultak és tucatzájával százával szorulnak egy kis piuczelakásba. A rendőrség azonban nincs tekintettel a nyomorra, fagyra, szegénységre; ő csak a közegészség és a közmoral törvényeit ismeri és ehhez kell magát tartania. A tulszuffolt tanyákat karhatalommal kiközösítik időközönként és lassan-lassan éjjelenként is benépesülnek az utcák rongyokba burkolt, átfázott gyermekekkel meg vékony kabátokban didergő férfiakkal és asszonyokkal. Tegnap éjjel a 11-ik kerületi rendőrség tartott razziait és több lakást talált törvényellenesnek, a mit a szegény háziurak is megsínylenek, mert kettőjüket 2—300 frtnyi, másik kettőt pedig 100—100 frtnyi pénzbüntetéssel bírságoltak meg.

x Ügyvédi, bírósági, végrehajtás nyomtatványok u. m.:

Rendes értesítvény,
Értesítvény haszonbérletről,
Kielégítési biztositási könyv,
Kézbiztositási iv,
Felhívás (tulajdoni igény érvényesítés),
Árverési hirdetés,
Végrehajtási jegyzőkönyv,
Rendelvény,
Árverési jegyzőkönyv
100 egész ivenként 80 kr-ért folyton kapható Hoffmann és Társa könyvnyomdájában, a főpostávall szemben.

Táviratok,

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest jan. 20.

Ülés kezdete délelőtt tíz órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Jegyzők: Hlyés Balint, Molnár Antal, Perczel Béni.

A kormány részéről jelen vannak: Bánffy Dezső báró, Perczel Dezső, Erdély Sándor Josipovich Imre.

A képviselőház mai ülésének első szónoka Péchy Tamás volt s elítélte a kormány kétszínű magatartását.

Ugyanily értelemben beszélt Horváth Géza is.

Sréter Alfréd a jobboldal tetszése közben kijelentette, hogy örömmel fogadja Apponyi Albert gróf békeajánlatát s azon reményének ad kifejezést, hogy a kuriai bírásokodás kapcsán a kérdések megoldatnak. Az lenne a legszebb millenniumi emlék, ha a béke létre jönne; de azt olyan nagyfontosságúnak tartja, hogy annak az árát nem lehet fuzióval vagy koalícióval megérni. De különben is Apponyi még egyről sem nyilatkozott s arról sem, hogy a mindenkire nézve veszélyes néppártot támogatja-e, avagy sem? Ezt mindenesetre megkívánja a béke.

Eötvös Károly humoros beszéde, mely általános derűtséget keltett, fejezte be a mai ülést, melynek vége két órakor volt.

Uj királyi tanácsos.

Bpest, jan. 19. (A Debr. ered. táv.) A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király Fromhold Arthúr, a kereskedelmi miniszterium számvevőségi osztályának főnökét királyi tanácsossá nevezte ki. Formhold nem ugy kezdte pályáját, hogy királyi tanácsosságon végezze. 1841-ben született. Garibaldiak Marsalában való partraszállása után Olaszországba ment és beállt Garibaldi magyar légijárába. 1863-ban haza térvén, részt vett az Almássy és Crony-féle összeesküvésekben, a miért május 15-én Debreczenben elfogták és Józsefstadtbá vitték, ahol 1866-ig maradt. 1867-ben királyi kegyelmet kapott. 1880-ban a kereskedelmi miniszterium számvevőségi osztályába lépett, ahol kiváló tulajdonságai a legmagasabb rangfokozatig segítették.

A bolgártr önörökös áttérése.

Budapest jan. 20. (a Debreczen ered. táv.) Politikai körökben még mindig a trónörökös áttérésének kérdése áll első helyen. Jollehet a fejedelem külföldi utjának is e kérdés megoldása a célja, még sem hiszik, hogy az áttérés már most legközelebb megtörténjék. A kérdés folytonos halogatása különben már megtermette a maga gyümölcsét, a mennyiben az unimisták, cenkovisták közül néhányan és néhány kormányparti képviselő legutóbbi bizodalmas értekezletén elhatározták, hogy ha február 10-éig tényővé nem valik az áttérés, a legerélyesebb ellenzéké alakulnak át.

A győri püspök aranymiséje.

Győr, jan. 20. (A Debreczen eredeti távirata.) Zalka püspök ma tartotta aranymiséjét. A székesegyház tömve volt előkelőségekkel. Kilenoz órakor a jubilans prédikációt mondott, aztán zenészmise következett, melynek végzetével Zalka áldást mondott a hivekre s végül megáldotta a papságot. Teden fejezte be az ünnepet. A mise után diszebed volt a püspöki palotában. A város házai föl vannak lobogozva.

Zsidók autonómiaja.

Budapest, jan. 20. (A Debreczen eredeti távirata.) A zsidó hitközségek elnökei tegnap délelőtt küldöttségileg tisztelegtek Bánffy Dezső báró miniszterelnökkel és Wlassics Gyula közaktatásügyi miniszterrel, s atnyújtották neki azon memorandumot, melynek szövegét január 6-án tartott ülésükön allapították meg. Wlassics Gyula azt felelte a küldöttség üdvözlő beszédére, hogy már eddig is érdeklődéssel viseltett mozgalmuk iránt, s autonómiajukat pártolja.

Bánffy Dezső báró szintén helyeselte mozgalmukat, s ugyanily szellemben válaszolt mint Wlassics.

Szeless Adorján elfogatása.

Budapest jan. 20. (A Debreczen eredeti táv.) Mint szombat esti táviratunkkal röviden jeleztük, Szeless Adorjánt a francia hatóság megkeresésére Anemassebba letartóztatta.

E hír valónak bizonyult, mert ugyanis Szeless Adorján táviratilag kérte fel dr. Guthi Soma budapesti ügyvédet, hogy védelmet vállaljae el.

Dr. Guthi Soma ma a francia kormányhoz táviratot intézett, melyben hivatkozva a francia nép szabadság és alkotmány szeretére, Szeless Adorján szabadlábba helyezését kéele.

Biztos forrásból érkezett újabb táviratunk zerint Szelest ngm edják ki.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütör
tökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és
szombaton d. u. 3-6 óráig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában
nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt
11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasár-
naponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a keresk-
kadémia palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap) 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt) 9-12 óráig.

Január 25. Sz. Nagy Károly 50 éves jubileuma.

Január 29. Az orvos-gyógyász-egylet bálja
az „Arany Bika” disztermében.

Február 2. Az iparos kör bálja az „Arany Bika”
disztermében.

Carneval.

Debreczen, január 20.

Itt a táncmulatságok szezonja, Carneval
hercege megtartotta bevonulását a barna czi-
gánygyerekek vidám zenéje, a leányok és if-
jak öröm rivalgása mellett, kik kaczagva, ne-
vetve fogadták ő fenségét.

Légy üdvözölve a sikerült mulatságok
örökös védnöke, Carneval hercege; téged
vártunk öröm repesve, s téged marasztunk
szívélyesen, s ha kell, majd a viszontlátás re-
ményében vidám zene mellett kísérünk ki a
arsangi mulatságok vidámságainak elmul-
tával.

De most még a miénk vagy, bohó leányok
abrándos legények szívükbe zárnak. Ünnepe-
nek a kunyhókban, a pal takban egyaránt. Légy
üdvöz te bohém hercege, ki oly népszerű
vagy mindenütt, a mi városunk falai közt.

Függetlenségi kör bálja.

Debreczen, január 19.

Olyan kedélyes, családi táncmulatság
ritkán sikerült úgy, mint a függetlenségi köré,
melyen Debreczen város legszebb leányai ad-
tak egymásnak találkozót. — Elandalító
fény, csupa ragyogás volt a „Korona” nagy-
terme; mindenütt üde mosolygó arcok üd-
vözöltek a megjelenteket. Az andalító mámor
lebilincselve tartotta a szíveket, s a felhangzó
zenébe mintha a szívek dobogása, a lopva
ejtett vallomások, hosszú sóhajok egybehang-
zottak volna, s a zenével egybeolvadva a leg-
kedvesebb összhangot adtak volna. De hiszen
ugyis volt.

Minden arcon ott ült az öröm kifeje-
zése; a táncoló párok forgatagjárók nézésébe,
szinte beleszédült az ember, ha ugyan volt
olyan, aki el tudta volna nézni a táncolókat,
anélkül, hogy maga is kedvet ne kapott
volna rá.

V e r e s Tóni elsőrendű zenekara ugyan-
csak kitett magáért, s a legszebb magyar nó-
tákkal kedveskedett. Nem fáradt az ő ban-
dája egy pillanatra sem, de dícséretére legyen
mondva a táncosoknak is, ők se fáradtak
bele a végtelenül kedves s szívet-lelket elan-
dalító csárdásokba.

Ejfélikor a szünóra alatt egy jókedvű
társaság a következő sürgönyt küldte Carne-
val hercege ő fenségének:

„Pompásan mulatunk. Jókedv általános,
Táncmulatság kitünően sikerült, mi B. Nagy
János bátyánk és a rendezőség érdeme. A
táncrend csinos s a következő:

Táncrend.

Szünet előtt:

1. Nyitány.
2. Lakadalmas.
3. Ujvárosi csárdás.
4. Francia négyes I.
5. Magyar keringő.
6. Rezgő polka.
7. Gazdász csárdás.
8. Francia négyes II.
9. Női csárdás.
10. Kőrmagyar.
11. Csárdás.

Szünet után:

1. Lakodalmas három a táncz.
2. Gazdász csárdás.
3. Francia négyes III.
4. Rezgő polka, nőválás.
5. Magyar keringő.
6. Csárdás.
7. Mazurka polka.
8. Kőrmagyar.
9. Csárdás.
10. Csárdás virradtig.

Jelen voltak a függ. párt előkelő tagjai
is és pedig Rigó Ferencz, Kertész János, Sz.
Szabó László, Pongó Lajos, Kertész Mihály
stb. még számosan.

Faradhatatlanul tánczolunk kivilágos ki-
virradtig, Veres Tóni bandája — ajánljuk
fenségéd jóindulatába — szakadatlanul huzza,
s a legszebb nótákat csalogatja ki száraz fá-
jából.

Midőn szíves üdvözlötünket küldjük fen-
ségednek, el nem mulasztjuk, hogy a díszes
koszoru névörát ide ne iktassuk.

A s s z o y o k: Orbán Jánosné, Kurucz
Miklós, Öry Mihályné, Huszár Mihályné,
Szathmáry Józsefné, Jenei Józsefné, Kozma
Jánosné, Bagdi Károlyné, Kovács Mihályné,
Burai Istvánné, Salánki Mihályné, Csobán Ist-
vánné, Salánki Ferenczné, Kéki Józsefné, Nyi-
las Jánosné, Öry Mihályné, Kerek Balintné,
Kis Imréné, Kovács Ferenczné, Molnár Sán-
doráné, Keckés Istvánné, Keckés Jánosné,
Szücs Gaborné, Szilágyi Gaborné, Nagy Jó-
zsefné, Juhász Mihályné, Kántor Józsefné, Fa-
zeka Istvánné, Kerek Sándorné, Fekete Imréné,
Szücs Józsefné, Szilágyi Mihályné, Kis
Balintné, Szakacs Istvánné, Nagy Imréné,
Nagy Gyuláné, Bagdi Józsefné, Borus Balintné,
Szabó Mihályné, Szász Ferenczné, Burai Fe-
renczné, Molnár Józsefné, Deák Józsefné, Bör
Sándorné, Keresztesi Mihályné, özv. Kozma
Péterné, Kozma Ferenczné, Veres Istvánné,
Ménas Andrásné, Szücs Andrásné, özv. Kál-
mán Józsefné, Teremi Gaborné, Faragó Andrásné,
Boldog Ferenczné, Tolvaj Józsefné, Kun Pé-
terné, Kelemen Gaborné, Juhász Gaborné, Fa-
ragó Andrásné, Faragó Mihályné, Bonyhai
Gaborné, Kovács Józsefné, Juhász Istvánné,
Barna Jánosné, Nagy Gaborné, Hornyák Jó-
zsefné, Pető Jánosné, Sáfány Imréné, Kazla
Józsefné, Seres Lajosné, Keckés Istvánné,
Hatvani Józsefné, Hatvani Istvánné, Nagy
Sándorné, Hangyási Ferenczné, özv. Gáll Jó-
zsefné, Kis Györgyné.

Leányok: Keri Juliska, Keresztesi Zsuzsika,
Faragó Juliska, Rácz Juliska, Órsi Róza, Mol-
nár Mariska, Pethő Erzsike, Burai Juliska,
Burai Erzsike, Kovács Juliska, Kovács Mariska,
Kazlai Ilona, Jenei Zsuzsika, Öri Zsuzsika,
Kurucz Erzsike, Gál Zsuzsika, Sáfány Róza,
Barna Zsuzsika, Kiss Mariska, Golvai Erzsike,
Bagdi Mariska, Bagdi Zsuzsika, Örmő Erzsike,
Keckés Mariska, Neheres Juliska, Szücs Róza,
Szekeres Juliska, Keckés Zsuzsika, Kiss Zsu-
zsika, Györi Esztiike, Kéki Mariska, Hor-
nyák Zsuzsika, Nyilas Sárika, Nagy Mariska,
Boda Esztiike, Deák Róza, Szücs Juliska,
Kozma Sárika, Hatvani Mariska, Juhász
Sárika, Kelemen Juliska, Kalmár Juliska,
Nagy Juliska, Teremi Erzsike, Bagossi
Róza, Némethi Mariska, — Hatvani Gi-
zella, Uri Róza, Molnár Esztiike, Vilmányi Ju-
liska, Szilágyi Juliska, Bör Róza, Kiss Esztiike,
Mári Juliska, Juhász Juliska, Szücs Juliska,
Faragó Erzsike, Bonyhai Mariska, Kovács Ma-
riska, Hatvani Mariska.

Szabó munkások bálja.

Szépen sikerült a debreczeni szabó mun-
kások tegnapi táncmulatsága, de nemesak er-
kö csileg, hanem anyagilag is, a mennyiben 50
frt tiszta jövedelem volt. Mi sem természet-
esebb minthogy a szebbnél-szebb leányok ki-
világos kivirradtig táncoltak, vagyis inkább
őket tánczoltatták az ollóágon velünk is ro-
kon szabó munkások. Ez egyszer azonban pi-
hent az olló, hanem annál inkább elfoglalta
őket a táncz. Az első négyest mintegy hat-
van pár tánczolta. A jelenvolt hölgyek közül
a következőket sikerült feljegyezni lapunk tu-
dósítójának:

Gránitz Istvánné, Balogh Albertné, özv
Kaliczkiné, Vaszilné, Stern Jakabné, Barna
N.-né, Csengery Ignáczné, Möldner Józsefné,
Akoltberger Józsefné, Hubay Györgyné, Nagy
Istvánné.

Leányok; Csengeri Gizella, Gránitz Ilona,
Fischer Gizella, Rácz Lujza, Torma Róza és
Erzike, Kovács Vilma, Kozma Mariska, Varga
Emma, Hubert Juliska, Nagy Emma, Nicköl-
bring Ilon, Katona Jolán, Kovács nővérek,
Glück Hermin, Klein Mariska, Takács Mariska,
Czitron Juliska, Márkus Ilona, Klein He min,
Stern Anna, Viola Boriska, Selcz Emma Kiss
Mari, Glück Frida, Nagy Emma, Berina Ilona,
Magyari Erzsike, Metzner Elvin, Weisz Giza,
Nagy Róza, Kovács Gizella, és Amála, Kiss
Rozália, Egressy Katicza, Grünberger J., Ván-
ge Ilonka, Stern Gizella.

Fodrászbál.

A fodrász ifjuság tegnap esti tombolával
egybekötött mulatsága szép közönséget vonzott
a Margit-fürdő disztermébe.

De nem is bánta meg a ki ott jelen volt,
mert vidámság és jó kedv uralkodott ott egész
éjjel. Volt bővíben tánczosné, tánczos, Veres
Tóni kitünő zenekara pedig huzta, a meddig
csak tudta.

Az ügyes rendezőség élén Csikes Fe-
rencz elitt magáért, hogy a jelenvolt
hölgyek a legkedvesebb emléket vitték magukkal.

Ejfélikor, a szünet alatt kezdetét vette a
tombola-játék, a melyen igen szap tárgyakat
lehetett nyerni.

A kitünően sikerült mulatság egész a haj-
nali órákig eltartott a mikor elment haza min-
denki, hogy álmódjon a fodrász bálón szerzett
kedves élményeiről.

Jelenvolt tudósítónknak a következő ne-
veket sikerült feljegyezni:

Asszonyok: ifj. Csikes Ferenczné, Fuchs
Imréné, Rosen Gyuláné, Sós Jánosné, Nagy Ji-
nosné, Megyeri Kalmánné, özv. Rohodi György,
né, Szikszai Aladárné, id. Csikes Ferenczné,
Lukács Jánosné, Tulnik Józsefné, özv. Fülöp
Jánosné, Varga Jánosné, Nagy Józsefné, Szabó
Istvánné, Kozsek Venczelné, Fábán Edéné,
Nagy Ferenczné, Bányai Lajosné, Kelemen Sán-
doráné, özv. Kovács Mihályné, Bazsek Lajosné,
Molnár Józsefné, özv. Hatvani Sándorné, özv.
Sárándi Józsefné, Lőrincz Mártonné.

Leányok: Bányai Esztiike, Lukács Ma-
riska, Fülöp Mariska, Tulnik Mariska, Csikes
Erzsike, Csikes Szidike, Lehoczky Mariska, Ló-
rincz Anna, Krizsek Mariska, Zombor Róza,
Fehér Rózsika, Nagy Juliska, Dominák Zsuzsi-
ka, Kovács Róza, Nagy Esztiike, Nagy Marvit,
Szabó Anna, Kovács Margit, Nagy Esztiike, Imre
Emilia, Weisz nővérek, Nagy nővérek, Hadházi
Emma, Fábán Erzsike.

Ez alkalommal felülfizettek: Rosen Gyula
5 frt, Dr. Wolfka Mándor 5 frt, Erős Jakab
4 frt, Hauer Bertalan 4 frt, Hoffman és társa
2 frt, Halász Izidor 2 frt, Debreczei Lajos 1
frt, Schappel Béla 1 frt, Dr. Fejér Ferencz 1
frt, Révész Zsigmond 50 kr, Megyeri Gábor 50
kr, N. N. 50 kr, Nagy Józsefné 50 kr, Boldog
Gyula 50 kr, melyért köszönetet mond a ren-
dező-bizottság.

Az első négyest 50 pár tánczolta.

A nőegylet karton bálja.

A régi híres kartonbálók, melyeket a deb-
reczeni jótékony nőegylet szokott tartani, bi-
zony már csak hírből nevezetesek.

A hol legjobban lehetett mulatni, azok a

karton-bá-
„Bika” di-
diája volt

Szin

mulatni

szombati

A jó

zony nem

a bál.

Min

lenül mul

néje mell

Je l

radi Szab

gróf Dége

ger Jenő

Miklós

Polgár G

Berger M

Edéné, dr

Ferenczn

Lászlóné,

nóné. Vec

Henrikné

L e

grófnók,

lonczay I

Kardos I

Ilona, Ba

A n

Az

lott lá a

minden t

igen nag

A j

emlékez

mulatság

Jök

mindenki

mellét a

ra szomj

Tud

kező nev

A s

Debrecze

Lajosné,

ne, Moln

Józsefné,

rös János

né, özv.

vács Ján

Pető Gy

Sándorné

sa István

Karsai A

vánné, K

Sándorné

stb. stb

L e

zsika, Ke

liska, Kov

Erzsike,

Erzsike,

Juliska, K

Juliska, V

zonszky I

nővérek

Karsai nő

ke, Erdei

Zsuzsika,

máry Zsu

A n

A deb

dé

Am

Imre kir

reczeni h

nékül. A

leányi bú

hogy azo

Felsége k

bandériu

karton-bálok voltak, de a szombaton este a „Bika” disztermében tartott bál már csak paródiája volt azoknak.

Szinte érthetetlen az a közöny, melyet a mulatni vágyó nagy közönség tanusított a szombati bál iránt.

A jótékony nőgyesület alapja javára bizony nem sokat, vagy semmit sem hozott a bál.

Mindazonáltal, a kik ott voltak, feszelenül mulattak a Magyarai testvérek kitűnő zenéje mellett.

Jelenvoltak asszonyok: Váradi Szabó Jánosné, Veressné Szathmári Teréz, gróf Dégenfeld Ottóné, dr. Öreg Jánosné, Berger Jenőné, Molnár Mihályné, dr. Pallay Miklósné, Márton Lászlóné (Szatmár), özv. Polgár Gyuláné, Rott Lipótné, Bartók Agostné, Berger Mórné, Benyáts Emilné, özv. Brunner Edéné, dr. Balkányi Miklósné, Rápolti Nagy Ferenczné, (Szatmár), Szabó Sandorné Kardos Lászlóné, Chilinszky Györgyné, Moskovitz Jenőné, Vecsey Zoltánné, Szabó Miklósné, Berger Henrikné stb.

Leányok: Dégenfeld Anna és Mária grófnők, Rápolti Nagy Ilonka (Szatmár), Jablonczay Irén, Berger Margit, Molnár Ilonka, Kardos Ilonka, Öreg Jolán, Rott Irma, Bartók Ilona, Bacsek Ilona (Szatmár), stb.

A négyeseket 20 pár táncolta.

Az ácsifjúság bálja.

Az ácsifjúság bálja szombaton este zajlott a Margit-fürdő disztermében. — A bál minden tekintetben sikerültnek mondható, mert igen nagy látogatottságnak örvendett.

A jelenvoltak kellemesen fogtak visszaemlékezni az ácsifjak által kitűnően rendezett mulatságra.

Jókedv, vidámság jutott osztályrészü mindenkinek s Kiss Béla patlogó zenéje mellett a kora hajnalig együtt maradt a tánczra szomjuhozó ifjúság.

Tudósítónk a jelenvoltak között a következő neveket jegyezte fel:

A s s z o n y o k: Mészáros Györgyné Debreczeni Dánielné, Bodog Péterné, Székely Lajosné, Szathmári Andrásné, Batori Andrásné, Molnár Andrásné, Kerekes Józsefné, Dancs Józsefné, Nagy Józsefné, Beres Andrásné, Ökrös Jánosné, Kovács Ferenczné, Begla Mörizsné, özv. Farkas Mihályné, Szabó Gyuláné, Kovács Jánosné, Szabó Józsefné, Szabó Bálintné, Pető Györgyné, Kiss Sandorné, Szathmári Sandorné, Kovács Józsefné, Tóth Jánosné, Dusa Istvánné, Kozma Péterné, Nagy Gaborné, Karsai Andrásné, Bak Andrásné, Szekeres Istvánné, Kiss Pálné, Horváth Ferenczné, Balla Sandorné, Erdei Istvánné, Poresin Mihályné stb. stb.

Leányok: Batori Róza, Bónis Zsuzsika, Kerekes Juliska, Danes Eszter, Nagy Juliska, Kovács Eszti, Gacsárdi Juliska, Ökrös Erzsike, Varga nővérek, Begla Maria, Feigner Erzsike, Kovács Mariska, Nagy Zsuzsika, Czina Juliska, Kovács Eszti, Szabó Juliska, Sáska Juliska, Varga Zsuzsika, Gombos Erzsike, Brázonszky Eszti és Erzsi, Nagy Juliska, Balogh nővérek, Mike Juliska, Kovács Marcsuska, Karsai nővérek, Szodrai Erzsike, Balla Erzsike, Erdei Juliska, Poresin Mariska, Ménes Zsuzsika, Székely Juliska, Kiss Eszter, Szathmári Zsuzsika.

A négyeseket 80 pár táncolta.

A debreczeni hölgyek és bandériumunk diszlobogója.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen jan. 19.

Ama lelkes felhívás, melyet Simonffy Imre kir. tan. polgármester bocsátott ki a debreczeni hölgyekhez, nem hangzott el eredmény nélkül. A debreczeni hölgyek lelkesedéssel, honleányi büszkeséggel tették az eszmét magukévá, hogy azon lobogót, a mely f. é. jun. 8-án Ő Felsége koronázási évfordulója alkalmából rendezendő hódoló diszmenetben a debreczeniek bandériumának lobogója leendő, elkészítsék el.

A tegnap d. e. 11 órára összehívott értekezleten a debreczeni hölgyek impozáns számban jelentek meg, a város háza nagy terme meg'elt Debreczen előkelő úrnőivel és leányaival.

A díszes hölgyközönségen kívül megjelentek az értekezleten: Kiss Áron püspök, Dégenfeld József gr. főispán, Görgey Vincze honvédeztárs, Simonffy Imre kir. tan. polgármester, Márk Endre, Vecsey Imre, Király Gyula stb.

Az értekezlet lefolyásáról tudósítónk a következőket írja:

Simonffy Imre az ülést megnyitja s nagy lelki örömeinek ad kifejezést a felett, hogy az a szép eszme, hogy a debreczeni bandériumnak diszlobogóját a debreczeni hölgyek filléreiből készítsék el, im a hölgyek szívében viszhangra talált. Örömmel üdvözlö a megjelenteket.

Ezután felolvassa Perczel belügyminiszter ide vonatkozó rendeletét, melyben az Debreczen sz. kir. várost felhívja, hogy a f. é. jun. 8-án Ő Felsége tiszteletére tartandó hódoló felvonulásban bandériumával, saját zászlója alatt, melynek színei a törvényhatóság színei legyenek és Magyarország czímerével el legyen látva — vegyen részt.

Simonffy Imre jelenti, hogy a bandérium összeállítására vonatkozólag a szükséges lépéseket megtették, zászlója azonban Debreczen sz. kir. városának olyan nincs, melyet e nagy ünnepélyen használhatnának, minél fogva az a szép eszme merült fel, hogy azt a zászlót a debreczeni hölgyek készítsék el, hogy ez által ők is kivigyék a maguk részét a magasztos ünnepélyből.

Felteszi tehát a polgármester a kérdést a jelenlévőkhez, hogy azt a zászlót a debreczeni hölgyek elkészítik-e?

Lelkes, többször meg-guguló éljenzés hangzott fel e szavakra.

A debreczeni hölgyek „igen” helyett zúgó éljenzéssel nyilatkoztak ki akaratukat.

Miután a lelkesült zaja lecsillapult, Márk Endre terjesztette az értekezlet elé a zászló-készítés módjait, melynél ő azt tekintette első sorban is, hogy a diszszólo elkészítéséhez Debreczen legkisebb leányai is hozzájárulhassanak fillereikkel. — E végett ő szelvényes jegyek készíttetését javasolja, a melyeket jurok, bálok és más összejövetelek alkalmával, továbbá iskolákban a leány-gyermekeknek könnyen eladhatnak. A pár krnyi megadóztatás senkinek sem esik nehezére, a hozzájárulhatás Debreczen legapróbb leánykájának is biztosítva van. Javasolja e czélből, hogy kérelessék fel a városi tanács, hogy ilyen szelvényes jegyeket nyomdájában készíttessen. Számításuk szerint a zászló elkészítésének összes költsége 1400 frtot tennének ki, ezért csináltatni kellene 5000 db 2 kros, 5000 db 5 kros, 3000 db 10 kros, 500 db 50 kros és 500 db 1 frtos szelvényeket, melyek összege éppen 1400 frtot tesz ki.

Az értekezlet egyhangulag hozzájárult az előterjesztett javaslatához és a kiviteltre egy 28 tagból álló végrehajtó bizottságot választott.

A végrehajtó bizottság tagjai lettek: Jekelfalussy Lajosné, Dobieczy Sándorné, Eötvös K. Lajosné, Dr. Ujfalussy Józsefné, Dr. Király Ferenczné, Dr. Balkányi Miklósné, Rásó Gyuláné, Joó Istvánné, Komlóssy Mihályné, Dr. Sárváry Gyuláné, Ábrahám Lászlóné, Békessy Lászlóné, Unger Gusztávné, Mayer Emilné, Vecsey Imréné, Steinaecker Sandorné, Berger Jenőné, Rickl Antalné, Dr. Losonczy Álmosné, Szinay Gyuláné, Széll Farkasné, Veres Lászlóné, Kalocsa Róza, Gal Ilona, Kálmán Lajosné, Sass Béláné, Kuthi Zsigmondné.

A végrehajtó bizottság elnökei lettek: Váradi Szabó Jánosné úrnő és Simonffy Imre polgármester. Pénztárnoknak megválasztották Donogán István urat, ellenőrnek pedig Stahl Géza h. főmérnököt.

Miután még az értekezlet megbizta a végrehajtó bizottságot a pénzügyi és elnöki eszközésével, a zászló megrendelésével, a zászló feliratának megállapításával és annak a város tulajdonába való átbocsátása előtt a felavatási ünnepély rendezésével — az értekezlet délben 12 órakor lelkes hangulatban véget ért.

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.92—94.
Uj buza őszre 1896.	7.14—16.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.24—26.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.08—10.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.44—45.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.46—48
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.27—29
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.60—61
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.41—43
Tengeri máj-jun.-ra	4.74—76

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet 94. Páros bérlet 94.

Kedden, 1896. Január hó 21-én:

A nők barátja.

Vigjáték 5 felvonásban. Irta: Dumas Sándor. Fordította: Kürthy Emil. Rendező: Hevesy Gábor.

VASUTI MENETREND.

1895. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-felé	gyorsvonat reggel	8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-BössörményB.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 48 p.
	vásártérről	6 ó. 04 p.
	máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		5 ó. 00 p.
	vásártérről	5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. e.		4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
» 2 ó. 40 » » sz. v. (Püspökudányig 9 ó. 15 p.	gy. v. átszállással) este

Budapestre érkeik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 » » sz. v. este	8 ó. 10 p.
a este 10 ó. 31 » » reggel	5 ó. 45 p.

Debreczenre érkeik

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Várad-P.-Ladány »	reggel	2 ó. 40 p.
Gsak P.-Ladánytól	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este	7 ó. 40 p.
B-Sz-M—H-Bössör. felől vásártérré	reggel	8 ó. 09 p.
	máv-ra	9 ó. 17 p.
	vásártérré	este 6 ó. 35 p.
	máv-ra	este 6 ó. 41 p.
F.-Abony felől vásártérré délután		5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől r. felől vásás		5 ó. 30 p.
	m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérré reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz	3 ó. 18 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.		

¹⁾ Közvetlen kocsik Bprről Miskolczon át.

N y i l t t é r.**Fogorvos** dr. **Sichermann Adolf.**

Med. univ.

Kossuth-utca 2152. (Kardos-ház.)

Rendel: délelőtt 9-12., delután 2-6.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség, 2 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt aru postabér és vámentesen a házhoz szállítva mintákat posta fordultával küld: Henneberg G. (es. és k. r. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan ezközzöltnék.

24 éves özvegy ember vagyok, 800 frt évi jövedelmem van, 30-35 éves leány vagy özvegy asszonynyal, kinek gyermekei nincsenek, 2-3000 frt vagyonnal rendelkezik, óhajtok ismeretséget kötni. Leveleket e lap kiadó hivatalába „hűségese” czímen kéretnek.

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy v. b. Tannenbaum Dávid esodómegehez leltározott árúk és bolti felszerelvények 1896. Január hó 24-én d. e. 9 órakor piacz-utca 2134. szám alatt megtartandó bírói árverésen készpénzfizetés mellett el fognak adatni.
Debreczen, 1896. Január hó 20.

Sugár Gyula

bir. végrehajtó.

A ki nem akarja,

hogy tavasszal szeplő és májfolt vagy bármi kiütés arczán jöjön ki, használja már most az egyedüli biztos hatásu

„Vénus arczenőcsöt”

mely színnélküli készítmény a „Lyoni”, kiállításán diszoklevéltel és arany éremmel lett kitüntetve. Egyedül kapható a készítőnél:

Molnár Lajos gyógyáru raktárában.

Debreczen Frohner-szálloda épület a megyeházzal szemben.

Egy tégely ára 75 kr.

Tisztelettel

Molnár Lajos.

Egyhazi es egyleti zászlók

Kitüntetve: Szeged 1876. Deés 1879. Kitüntetve: Szekesfejervár 1879. Budapest 1885.
Magyarország legrégibb egyhazi szerek es zászlók gyára

Oberbauer Alajos utóda

József főherceg es Klotild főhercegeasszony ö csász. es kir. fenségeinek udvari szállítója.
Budapest, váczy-utca 14. szám.
Alapított: 1863-ik évben.

Eismert megbizhatóság, pontos es szolid kiszolgálás.

Ajánlom dusan felszerelt
egyházak es kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyait a legjutányosabb áron a lehető legrégibb kivitelben, nevezetesen:

miseruhákat

Pluviale, Dalmatica es Ornatusokat.
Egyhazi es társulati lobogók.
Tüzoltó, iskolás-gyermekek, Mária-társulati, ipartársulati, dal- es temetkezési egyleti zászlókat.
Szent szobrokat, csillárokat, ciborium es kelyheket
Fali es oltárgyertyatartók es oltárlámpákat
Monstranciákat, stációképek, oltárokat, urkoporsókat stb.
Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monszánczia, oltárlámpák es oltárgyertyatartók megezüstözését, vagy megaranyozását elvállalom es olcsón készítem el.
Nagy választék arany, ezüst es selyemhímzésekben, valamint himzett egyhazi ruhákban
Képes árjegyzéket es költségvetést kívánatra bérmentve küldök.

Mühimzés.

Egy csomag élesztő 24 kr. ismét eladóknak 20% engedmény.

Figyelmeztetés.

A t. cz. háziasszonyok b. figyelmét ezennel van szerencsém a Berger-féle **élesztőre** felhívni, melynek gyártmánya, a helybeli piaczen már évek óta egyedül általam árusítottik, ugyanitt nálam beszerezhető kitünő minőségű **pitlélt rozsliszt kenyérnek**, továbbá valódi **István-gözmalmi buza-liszt**, finom **Jamaica es Cuba-rum**, legfinomabb **pecco es mandarin-tea**, **Görzi maroni**, nagy szemű boszn. **szilva**, **szilvaiz** (lekvár) es vékony haju **dió**, **tisztított mazsola** es válogatott **mandula**, ugy egyéb friss es jó minőségű **fűszer-árúk** a legjutányosabb áron

KOHN LAJOS
Nagy-Hatvan-utca 1099., Mayer Ferencz-féle ház.

Egy csomag élesztő 24 kr., ismét eladóknak 20% engedmény.

Mindenféle

ipar, kereskedelmi, gazdasági, ügyvédi
es egyéb

üzleti könyvek

fél, egész vászon, bőrposztó vagy félbörkötésben megrendelhetők

Hoffmann és Társa
könyvnyomdájában
DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.